

Vinden bär vittring av byte
I spåren av ett villebråd
Genom nyfallen snö, ät eller dö
I skogarna finns ingen nåd
Det är jaktrus som kokar i blodet
Det är instinkten som tagit vid
Ett liv för ett liv, Lagen är primitiv
Men en lag för evinnerlig tid

Praedator

Hör hur vildmarken kallar till prövning
Där som jaktmark och evighet möts
Där som besten blir ställd, där den vilda blir fälld
Där pilspetsen slutgiltigt blöts

Där är lycka att lystra till strängen
Att få härska över pilens flykt
Men den glädjen är ej störst som är
Nysläckt blodtörst
Det är driften som gör en hänryckt

Ave venator, Preadator
I skogens snår, I bytets spår
Jag känner vittring utav blod
Gudar låt jaktlyckan bli god

Praedator

Vad vet vargen om plågor och grymhet
Vad vet järven om hur han är rå?
Han tar vad han tar och vad han lämnar kvar
Festar örnen och korparna på
Du som talar så civiliserat
Vad du än gör som står i din makt
Den som en gång fötts vild, kan ej någonsin bli skild
Från den instinkt som driver till jakt

Ave venator, Preadator
I skogens snår, I bytets spår
Jag känner vittring utav blod
Gudar låt jaktlyckan bli god

Praedator